ఆంధ్రభూమి వివిధ వార్షికోత్సవ సంచిక

ఆదివారం 18-10-1964

ఫ్లడ్‌లైట్స్ వంతాలు నిరవధికంగా తిరుగుతున్నాయి మధ హాలులో ఒక చిన్న దీపంతప్ప పెద్ద పెద్ద విద్యుద్దీపాలన్నీ ఆర్పివేశారు. ఎక్కడినుంచిగూడా ఎలాంటి శబ్దం విన్పించటంలేదు ఆయా కంతో అలసటతో చేస్తున్న రోగుల నిట్టూర్పులు మాత్రం వినిపిస్తున్నాయి. అప్పటికి రోడ్డుమీద జన సంచారం తగ్గి కార్లు రిక్షాలు నడవటంగూడా ఆగిపోయి వుంటాయి. ఎవరో డ్యూటీమీద వున్న నర్సులు తప్ప వార్డర్లలో ఎవరూ తిరగటంలేదు. బాల్కనీ తెరిచి వుంచిన కిటికీలగుండా వన్నని చల్లగాలులు వైన్నెట్లో తడిచి వస్తున్నాయి.

ఒక సిస్టర్ ఇంజక్షన్ సిరంజితీసి లో పట్టుకొని వచ్చి అతన్ని తట్టిలేపింది. అంతవరకు గురకపెట్టి నిద్రపోతున్న తాను వెదురుగా లేచి కూర్చున్నాడు.

"మీ పేరు?" అడిగింది సిస్టర్

తానుకళ్ళు మలుముకొని సిస్టర్‌ని తాగా పరీక్షించిచూసి మత్తుగానవ్వుతూ అన్నాడు.

"నా పేరు ఎప్పుడో చెప్పాను గదండీ;"

"మీ లాంటి వాళ్ళు చాలా మందున్నారు."

"అయితే నన్ను మరచి పోయారన్న మాట."

"మీకు ఇంజక్షన్ చేయాలి పేరు చెప్పండి అంది, "కొంచెం కోపంతో సిస్టర్.

"క్షమించండి నా పేరు రామకృష్ణ అని అప్పటి సిస్టర్ మనోభావాన్నిగుర్తు

కథానిక

పట్టిన తాను మళ్ళీ పరుపుమీద ఒత్తిగిలి పడుకున్నాడు.

నిర్లిప్తంగా రామకృష్ణకు ఇంజక్షన్ యిచ్చి వెనుదిరిగింది సిస్టర్. అతను పిలిచాడు. ఆగిపోయింది.

సిస్టర్."

"సమీ."

పైం ఎంతవరకు [illegible] అయిపోయింది?"

"అబ్బ, ఇంత రాత్రి గూడా పని చేయాలండి,"

"అవును—" అని అతని పానుభూతికి మాటలుకుంటూ అక్కడినుంచి కదిలి పోయింది.

ఆమె కనిపించినంతవరకు చూపు సారించి అవిదవ కళ్ళు మూసుకొని నిద్రకుపక్రయింపాడు రామకృష్ణ.

ఆరాత్రి గడిస్తే రామకృష్ణ హాస్పిటల్లో చేరి మూడున్నరరోజులవుతుంది. అతన్ని పరామర్శించడానికి వచ్చేవాళ్ళు స్నేహితులూతోటి ఉద్యోగస్థులు మాత్రమే బంధువులెవరూ కనిపించరు. అంత అపాయకరమైన రోగంకాదు.

సిస్టర్ రోగులందర్నీ పరీక్షించివచ్చి తనరూమ్ చేరుకుంది ఆగదిలోకి గాలి రాకటంలేదు. పోవటంలేదు.కొన్నాళ్ళ బట్టి ఆమె ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాల్లోగూడా వేడా కనిపిస్తుంది. పరిణయిన కారణం పదేస్ఫురించలేదు. పనిభారం వలన కాదు అనారోగ్యం అసలే లేదు మరి ఏమిటీకలత? ఎక్కడిది తన గుండెలో కూన్నంగా కుర్చీలో కూర్చున్నప్పటికి కూర్చోని దానిలాగే ఫీలవుతుంది. ఏ వంగా ఎప్పుడు ఆలోచిద్దామా అని అనుకుంది. కాళ్ళలు రాగానే ఎడతెరిపి లేని ఆలోచనలతో ఎటూతేల్చుకోలేక నిద్రమాత్రలు పుచ్చుకున్నరోగిలా రెప్పలు మూసేసింది.

అనుపత్రి గోదగడియారం మూడు గంటలు విన్పించింది.

పరోజ చరచర గదిలోకివచ్చి అనూ అలా పడుకోవడం చూసి ఆశ్చర్య పోయింది.

"అనూ లెల్లి! లెల్లి!

పరోజ ఆమె రెట్టపట్టి కుదుపడంతో అను కలవరపాటుతో లేచికూర్చుంది కళు నలుముకుంది.

"ఏమమ్మా! అంత నిర్లక్ష్యంగా పడుకున్నావ్?"

"ఏం లేదక్కా! నీ నిద్రపోవా కన్నావూ?"

"కాదు గంట సేపయ్యింది."

"అమ్మ బాబోయ్!"

"అవునుగాని అనుపమా నీవు వాలుగు రోజులనించి వాతో సరిగా మాట్లాడటం లేదు

"నేనా అక్కయ్యా! "ఆశ్చర్య పోయింది అనూ

"అవునూ? అనుపమా దేగారే!"

"అక్కయ్యా! మళ్ళీ పాతపాటే పాడుకున్నావ్ అటంగే నిష్ఠూరాలాడుకున్నావు నీకిన్ని మార్లుచెప్పాను అంత పైన్ పేరుతో పిలువొద్దని నా మొదటి పేరుతో అనామ అనిపిలువు లేదాఅనూ అని పిలువు కాని దేవిగారూ! అనుపమమ్మగారూ! అని పిలిస్తే మాత్రం నా మీదబట్టు ఇక సహించేది లేదు

"సరే మరిచి పోయాను గాని అసలు విషయం చెపుదూ"

"ఏ కారణం? ఏదీ లేదు."

"బుకాయిస్తున్నావు ఏ కారణమూ లేదు" దబాయించింది పరోజ.

"లేదు "

"ఉందని ఋజువు చేయనా? మనసులో ఏదో కలత లేకపోతే ఇట్లాంటి అకాల నిద్రరాదు బట్టలమీద భోజనం మీదా అశ్రద్ధ వుండదు ముఖంలో నిర్లిప్తత కనిపించదు నుదుటలు ఇలా తూచి తూచి మునుగేసుకొని బయటికి రావు తెలిసిందా?

"తెలిసింది"

"ఏం తెలిసింది? ఇంకా అదే పరిహాసం లోకంకోడై కూసేదక పనిని ఆశ్రద్ధ చేయకూడదు జాగ్రత్త. సిస్టర్ ఉద్యోగానికి- ముప్పువస్తుంది, ఉద్యోగానికే కాదు, ఆత్మవంచనకు పాల్పడకుమని చెబుతున్నాను "

"అక్కయ్యా! ఏమిటీ నీవింత ధోరణి అనూ ఆపాదమస్తకం కంపించింది. పరోజ మాటల తీరు తన గుండెలోతును స్పృశించినట్టు చలించింది

"తరువాత రేపు చెబుతా"నని అనూను కొంటరిగా వదిలి పరోజ బయటికి వెళ్ళింది. అనూ మాత్రం నిర్జీవ ప్రతిమలా అట్లాగే వుండిపోయింది.

* * *

తెల్లవారింది. ఎవరి పనుల్లో వారు నిమగ్నులయ్యారు, పరోజ అనూ. ఎప్పటిలాగే చనువుగా చురుగ్గా మాట్లాడుకుంటున్నారు పరోజ అంటే అనూకు భయం—భక్తి రెండూను. అనూ అంటే పరోజకు చచ్చేటంత అనురాగం. చెల్లెలి కష్టాన్ని అవమానాల్ని అనుమానాలను భరిస్తోన్న అక్కయ్యలాగ పరోజ వ్యవహరిస్తుంది అందుకే గతం ఆమెను బాధించడం లేదు. అనూ బరువు బాధ్యతలు తన మీదే ఉన్నాయని పరోజకు బాగా తెలుసు. అనూ పరేషరి. పనితనం నించి తనకు బ్రతుకుబాట చూపించిందిపరోజ. కాబట్టి గౌరవాభిమానాలే తప్ప ఆమెలో తనవి అని చెప్పుకునే విశేషాలేమీ లేవు.

రాత్రి జరిగిన సంఘటన బాళ్ళను బాధించలేదు. ఎవరు ఎవరినీ ప్రశ్నలు వేయడం లేదు.

రెండు రోజులు కాలప్రవాహంలో దొర్లి పోయినై.

సాయంకాలం డాక్టరు పారంగపాణి తన గదిలో టేబుల్ ముందు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అక్కడే అనూ మౌనంగా నిల్చింది.

"పరోజతో నీకేమిటి సంబంధం?" డాక్టరు వేసిన ప్రశ్నతో అనూ తలెత్తి చూసింది. అంతవరకు ఆ గదిలో ఘనీభవించిన నిశ్శబ్దం కొంకెక్కింది.

"ఆమె మా అక్కయ్య"అంది అనూ.

"మీ అక్కా చెల్లెళ్ళమీద నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసంవుంది, ఈహాస్పిటల్లో మీకున్న పామర్థ్యం మరెవరికీ లేదు, మీలాంటి సిస్టర్లు నా దగ్గరున్నందుకు నేనెంతో గర్విస్తున్నాను,"

"డాక్టరు ఏం సెలవిస్తాడోనని అనూ సమాధానం కోసం సిద్ధమయ్యింది.

కాని అతను సంభాషణను లాగడియడం, అర్థగర్భితంగా మాట్లాడటంచూసి ఆశ్చర్య పోయింది, ఆ గంభీర వాతావరణం భరించశక్యం గావటం లేదు.

"సిస్టర్! ఇంతవరకు నీ మీద నాకేలాంటి రిపోర్టులూ రాలేదు కానీ—"

"ఏమిటిడాక్టరు! మీరేమంటున్నారు.

"రోగుల ఆరోగ్య విషయంలో పక్షపాతం కూడదంటున్నాను."

"క్షమించాలి డాక్టర్! నేనెవరికేం అన్యాయం చేయలేదూ. మీరు స్వయంగా నా ప్రవర్తన చూసి, చీవాట్లు పెట్టి, డిస్మిస్ చేసినా ఒప్పుకుంటాను. అభ్యంతరం చెప్పను."

"సిస్టర్! నీవు పరోజా మంచి బాళ్ళని నమ్మకం నాకుంది నీవిక వెళ్లి నీ పని చూసుకోవచ్చు " అని డాక్టర్ చెప్పడంతో అనూ మారు పలుకకుండా అతని మంచితనానికు నమస్కారాలు చెప్పుకుంటూ బయటికి వచ్చింది

డాక్టరు పారంగపాణి అనూను పంపించేముందు ఏమో అడగాలనుకున్నాడు కాని అడగలేదు అతనిది ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో ఓడ నర్సుల వ్యక్తిగత విషయాల్లో తలదూర్చే మనస్తత్వం గాదు ఈరోజు అనూను పిలిపించడానికి మాత్రం కారణం వుంది.

అవూట అనూకు డ్యూటైం అయిపోయింది అయినా అప్పుడే డ్యూటీ మీదికి వచ్చిన నర్సునడిగి రామకృష్ణకు స్వయంగా ఇంజక్షన్ చేసిమందు తాగించింది తన లేకపోతే అతను మందు తసుకోడేమోనని అనుకో నేవరకు ఆమె తిను మనసును చాచి చనువు కొనసాగించింది.

ఈ రిపోర్టే డాక్టరుకు చేరింది.

రోజులే నాకు సెలవు మంజూరట"

"లేదక్కయ్యా నా మనసేంబాగుండలేదు"

"అనూ అది నాకు అజ్ఞ. డ్యూటీలో చేరక తప్పదు,

"అక్కయ్యా నీకు తెలియందే ముంది స్థిమితంలేని మనసు తో చేసే ద్యోగంకాదది, అన్యాయం చేయు లేను

"చూడమ్మా ఈ వోటా ఆ వోటా విన్న మాటల - నీకూ రామకృష్ణకూ అంతకుముందే పరిచయం ప్రణయం వుందని కొందరు హాస్పిటల్లో చేరాక అనూ తప్పుటడుగు వేసిందని ఇంకొందరు, సిస్టర్, ఉద్యోగానికి ద్రోహం చేస్తుందని మరి కొందరూ పది మంది విలువలాలుగా అనుకుంటూవుంటే నేను పనిలేక పోతున్నాను. నీ వు పెళ్ళవు పెట్టాకా రామకృష్ణకు మళ్ళీ జ్వరం ఎక్కువయ్యింది అందుకే అతని ఆరోగ్యంకోసం డాక్టరు నిన్ను తీసుకు రమ్మన్నారు "అంటూ పరోజ చెప్పేది చెవుకుండా తన అనూ గురించి ఎదిమంది చెప్పుకుంటూవుంటే వినలేక తల టేబుల్ కానించి మూగ వేదనతో నలుగుతూవుంటే "అక్కయ్యా నేనేం తప్పుచేయలేదమ్మా ఇది నాక పరీక్షలా వుంది అంతా నీకు తర్వాత తెలుస్తుంది "అంటూ తన ముఖానికి తగిన కారణం చెప్పుకోలేక గోడ వారగా నిలుచుండి కన్నీళ్లు కారుస్తూ అనూ తన హృదయాన్ని అదిమివేటుకొంది.

ఎవరి వేదనలో ఎవరి హద్దుల్లో వారు ఎవరి నిగ్రహంలో వారు కుళ్ళి పోతున్నారు.

* * *

ఇంకో రెండు రోజుల్లో రామకృష్ణ డిశ్చార్జ్ కానున్నాడు మంచి విషయం కోసం ఎంతకు తెగించినా, ఎవరికి కాదన్నా ఈ పాడులోకం ఏనాడో ఒకవాడు హర్షించకుండాపోదు అనేధైర్యం అనూకుచాలావుంది అయినాకాకి గోళ మాన్నేదెవరు

మిగతా సిస్టర్లతో మాట్లాడడం మానేసింది, తనూ, తన వార్డ్ పేషెంట్లు

(మిగతా 4వ పేజీలో)

అనామిక

"అనూ అదిగో వస్తున్నాడు రామకృష్ణ. ఎప్పటిలాగే చనువుగా చురుగ్గా మాట్లాడుకుంటున్నారు పరోజ అంటే అనూకు భయం—భక్తి రెండూను. అనూ అంటే పరోజకు చచ్చేటంత అనురాగం. చెల్లెలి కష్టాన్ని అవమానాల్ని అనుమానాలను భరిస్తోన్న అక్కయ్యలాగ పరోజ వ్యవహరిస్తుంది అందుకే గతం ఆమెను బాధించడం లేదు. అనూ బరువు బాధ్యతలు తన మీదే ఉన్నాయని పరోజకు బాగా తెలుసు. అనూ పరేషరి. పనితనం నించి తనకు బ్రతుకుబాట చూపించిందిపరోజ. కాబట్టి గౌరవాభిమానాలే తప్ప ఆమెలో తనవి అని చెప్పుకునే విశేషాలేమీ లేవు.

రాత్రి జరిగిన సంఘటన బాళ్ళను బాధించలేదు. ఎవరు ఎవరినీ ప్రశ్నలు వేయడం లేదు.

రెండు రోజులు కాలప్రవాహంలో దొర్లి పోయినై.

సాయంకాలం డాక్టరు పారంగపాణి తన గదిలో టేబుల్ ముందు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అక్కడే అనూ మౌనంగా నిల్చింది.

"పరోజతో నీకేమిటి సంబంధం?" డాక్టరు వేసిన ప్రశ్నతో అనూ తలెత్తి చూసింది. అంతవరకు ఆ గదిలో ఘనీభవించిన నిశ్శబ్దం కొంకెక్కింది.

"ఆమె మా అక్కయ్య"అంది అనూ.

"మీ అక్కా చెల్లెళ్ళమీద నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసంవుంది, ఈహాస్పిటల్లో మీకున్న పామర్థ్యం మరెవరికీ లేదు, మీలాంటి సిస్టర్లు నా దగ్గరున్నందుకు నేనెంతో గర్విస్తున్నాను,"

"డాక్టరు ఏం సెలవిస్తాడోనని అనూ సమాధానం కోసం సిద్ధమయ్యింది.

కాని అతను సంభాషణను లాగడియడం, అర్థగర్భితంగా మాట్లాడటంచూసి ఆశ్చర్య పోయింది, ఆ గంభీర వాతావరణం భరించశక్యం గావటం లేదు.

"సిస్టర్! ఇంతవరకు నీ మీద నాకేలాంటి రిపోర్టులూ రాలేదు కానీ—"

"ఏమిటిడాక్టరు! మీరేమంటున్నారు.

"రోగుల ఆరోగ్య విషయంలో పక్షపాతం కూడదంటున్నాను."

"క్షమించాలి డాక్టర్! నేనెవరికేం అన్యాయం చేయలేదూ. మీరు స్వయంగా నా ప్రవర్తన చూసి, చీవాట్లు పెట్టి, డిస్మిస్ చేసినా ఒప్పుకుంటాను. అభ్యంతరం చెప్పను."

"సిస్టర్! నీవు పరోజా మంచి బాళ్ళని నమ్మకం నాకుంది నీవిక వెళ్లి నీ పని చూసుకోవచ్చు " అని డాక్టర్ చెప్పడంతో అనూ మారు పలుకకుండా అతని మంచితనానికు నమస్కారాలు చెప్పుకుంటూ బయటికి వచ్చింది

డాక్టరు పారంగపాణి అనూను పంపించేముందు ఏమో అడగాలనుకున్నాడు కాని అడగలేదు అతనిది ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో ఓడ నర్సుల వ్యక్తిగత విషయాల్లో తలదూర్చే మనస్తత్వం గాదు ఈరోజు అనూను పిలిపించడానికి మాత్రం కారణం వుంది.

అవూట అనూకు డ్యూటైం అయిపోయింది అయినా అప్పుడే డ్యూటీ మీదికి వచ్చిన నర్సునడిగి రామకృష్ణకు స్వయంగా ఇంజక్షన్ చేసిమందు తాగించింది తన లేకపోతే అతను మందు తసుకోడేమోనని అనుకో నేవరకు ఆమె తిను మనసును చాచి చనువు కొనసాగించింది.

ఈ రిపోర్టే డాక్టరుకు చేరింది.

బద్దం భాస్కరరెడ్డి

నిలి నీడలు, విషాద రేఖలు లేవు. స్వచ్ఛమూ నిర్మలమూ అయిన ఉదయ కాలపు మంచుబిందువులనే తడిసిన లేత గులాబిపువ్వులుగా భావిస్తుంది. ఆమె పెదవి కదిపితేనే రోగి హృదయం నిమ్మరుంటుంది. వినయము తొణకిన లాడే ఆనాబాకు మాటల్లో వెన్నియలు కాపురముంటాయి. ఒక్క చిరునవ్వుతోనే ఆమె నిర్మల మనః పరిపాక సుధా సమాల మరి తొంగిచూస్తుంది. అది దాచినా దాగేదికాదు. అవన్నని బక్కపలుచన కోల ముఖానికి ఎర్రటికుంకుమ బొట్టు పెట్టుకుంటే ఆ ముఖ వర్చస్సు అందులోనే ప్రతిబింబిస్తూ వుంటుంది. చెవులకున్న చిన్నపాటి కమ్మలు పెద్దలోయి భక్తిని, అంధ్రీయవతిని మరిపిస్తాయి నిజానికి ఆమె పుట్టింది తెనుగు గడ్డమీద. మాట్లాడే భాష తెలుగు. ఆమె జీవించవలసింది హాస్పిటల్ వార్డర్లలో రోగుల మధ్య కాదు. పచ్చపచ్చని తోరణాలల్లాడుతున్న తెనుగింటి గడపలోపల.

రామకృష్ణ ఆరోగ్యం కొంచెం కొంచెం పుంజుకుంటోంది అతను కోలుకోవడం గమనిస్తున్న అనూ సంపూర్ణ ఆరోగ్యం కాంక్షిస్తుంది. రామకృష్ణ మాటల్లోని చూపుల్లోని భావాలకర్థాలు ఆమెకు తెలుసు వాటితోఆమెలయంగాదు అతని మనస్సుతో తన తుంటూగ లేదు అయినా తను చేస్తున్నది మోసమని ఒప్పుకోలేదు. ఒకవేళ సమయం చూసి తన మనసులోనిమాట అతనికి చెప్పేస్తే అబ్బో! అంత ధైర్యంలేదు. అదికూడా ఒకమోసం క్రిందికి జమకట్టేవాళ్లుంటే-

అనూ అనుకోకుండా వాల్చురోజులు సెలవు పెట్టింది రామకృష్ణను పరామర్శించే వంకు ఇవ్వడు నరోజది.

నరోజరాగానే అడిగాడు రామకృష్ణ

"సిస్టర్! ఆమె రాలేదేం?"

"ఆమె అంటే ఎవరు?"

"అదే సిస్టర్ నిన్నగా కోలముఖం, చెవులకు కమలాల కమ్మలు -రోటి కుంకుమ బొట్టు ఎప్పుడు నవ్వుతూంది చూడు ఆమె-"

కావలసిన గుర్తులు చెప్పాడు.

నరోజ తలూపి "ఆమెరాదు "అంది

"సిస్టర్!" అతని హృదయం ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడింది.

"అవును మూడు రోజుల వరకు రాదు"

"ఆమె యిల్లు మీకుతెలుసానీ స్టర్!"

"ఆఁ-"

"సిస్టర్ మీకు పుణ్యముంటుంది. ఒక్కసారి రిమ్మని చెప్పరూ"

"రోగితో ఇంత సంభాషణా!" అని అనుకున్న నరోజ అన్నీ తెలుసుకుంటున్న తాను "ఆమెతో నీకేం పని?" అని అనబోయింది

ఆదే సాయంత్రం ఇంట్లో అనూతో మాట్లాడుతూ "అనూ" నీవు రాలేదని తెలిశాక ఆ పేషంట్ చాలా బాధిపడ్డాడు " అంది అనూ తనకేం పట్టలేదన్నట్లే వేరే పని వంకను తప్పుకుంది నరోజగూడా మళ్ళీ ఆ విషయంప్రత్తలేదు

ఆ సెలవు దినం అలాగడిచింది

రెండో రోజు మళ్ళీ సాయంకాలం ఆ తో ఏ సంగతి మాట్లాడకూడదనుకొన్న నరోజ-

"అనూ డాక్టరు గారు నిన్ను రేపే డ్యూటీలో చేరమన్నారు. రెండు

"ఇరవైఒకటవమాత్రకథ"

"ఈకథ చూడండి ఏంతబావుందో!" చదువుతున్న పత్రికలో నుంచి చదువుతున్న కథ తప్పక వేవు తిప్పింది సుధ

అప్పటిదాకా ఆమె సౌందర్యాన్ని చూస్తూ ఆనందిస్తున్న రామారావుఆశాభంవేవు దృష్టిమరల్చి పరాకు- నటించాడు.

"ఏమిటాపరధ్యానం!" అన్నది సుధ ముఖంమీదకు ఎగిరిపడుతున్న ముంగురులను పైకి నెట్టుకుంటూ

"ఆ.. ఏమిటీ!"

"ఈ కథ ఎంతబావుందోచూశారూ!"

"నీకంటేనా!"

"ఆ! మీకంటేకూడా బాగుంది రచన "శేష"ట! పేరు చూస్తేవాంతి వచ్చేదిగాని కథ చాలా బాగుంది .. అయినా ఆడో మగో తెలీకుండా యీ మోతు తనం వచ్చింది రామారావుకు అంతలో కేతన తప్పు తెలుసుకుని ఆమె నవ్వుతో కలుకలిపాడు "కథలు రాయిదానికే ముంది..... నీకు అంత యిష్టముంటే ఒక పని చేద్దాము నేను చెబుతాను నువ్వు తర్వాత కాగితం మీద పెట్టు, నాకు పిరుబాటు లేదు గనక"

అలాగే పని తలవూపింది సుధ

"అసలూ యిందాకా నువ్వు బాగుందని మెచ్చుకుంటున్న కథ రాసిన "వాడు" నా కాసు మేటు దూరం మేటూనూ తెలుసా! నేను అయిడియాలు యిస్తూంటే వాడు అలా రాసిపారేస్తూంటేవాడు ఎటొచ్చీ నేను యిలా బి ఇ చదివియింకా నీరియ్యాను. వాడేమో లెక్చరర్ అయ్యాడు." సుధ కళ్ళు వింతగా మెరవడం గమనించాడు రామారావు.

"మరి....కథ చెప్పనా! "అన్నాడు

"చెప్పండి" అన్నది సుధ చేతులు రెండూ గడ్డంకింద పెట్టుకుని.

"ముందు నేనడిగేదానికి సమాధానం చెప్పు!

"అడగండి "

"నీకూ నాకూ పరిచయమయి ఎన్నాళ్ళయింది?"

"యిదేం ప్రశ్న!"

"సమాధానం చెప్పడమే నీవంతు."

సుధ ఆశ్చర్యంగా చూసింది అప్పటికి వారి వివాహం అయి యిరవయి రోజులయింది "యిరవయిరోజుల పరిగంటల ముప్పయి నిమిషాలు."

"కథక ... .బాగుంగతి యింకా పూర్తిగా తెలీదు ..... ఒప్పుకుంటావా "

సుధ నవ్వింది. "నువ్వలా చీటికీ మాటికీ నవ్విస్తే నాకు మరి, మతిచలించి ఆ తర్వాత నిదానంగా పిచ్చి గట్రా ఎక్కవచ్చు!"

"అయితే నవ్వనులెండి కథచెప్పండి"

"నేను కథ చెబుతానన్నలేదు కథకు కావలసిన అయిడియాలు మాత్రమే చెబుతాను "

"సరే కానివ్వండి "

"కానీలు పోయి చాలా రోజులయింది .....సరే కథ అన్నావు కదూ. చెప్తాను. అసలూ వెధవది కథలురాయడానికంత అవస్థ పడతారెందుకో, యిలా ప్రవాహంలా ఊపాలు పొర్లిపోతూంటేను....ఏముంది....సాయంత్రమారు గంటల సమయం, నీరిండలో సముద్రపు ఒడ్డున పల్చాలుగు కాగితపు వన్నె బంగారపురంగు యిసుకలో కూచున్నది విమల. చడీ చప్పుడు గాకుండా వెనకనుంచి వచ్చి ఆమెకళ్లు మూశాడు మూ రిఅనడేళాల్తి. విమల అడుసుకున్నట్టులిక్కి పడింది అతర్వాత ఆమె అలుసరంగతి తెలుసుకుని నిగ్గుపడింది....మూర్తిఆమె మనసారా ప్రేమించింది విమలకూడ మూర్తి అంత మాటుగానే ప్రేమించడంతేశాల్లిద్దరూ అలా సముద్రపు అంచున యిసుకలో కాళ్లు కూరుకుపోతున్నా కూడా ఖాతరుచెయ్యకుండా చాలా సేపు గెంతారు. చాలా సేపటికి అలసిపోయారు ....."

సుధ పెద్దగా నవ్వటం విని రామారావు ఆగిపోయాడు. కుర్చీలో వెనక్కు జారి సోలిపోయాడు. ... ఆ ప్లాటు నీకు నచ్చ లేదన్లేఉంది. పోనీ యింకోటివిను....గురుపాదం రేకి నంచితో ఇన్పిరిగాడు, అక్కడి మంచి పోలంపిన ఊరు మైలున్నర దూరం ఉంది. మధ్యలో అరఫర్లాంగు వెడల్పు వున్నకాలువ. కాలువమీద కర్రవంతెన, ఆ వంతెనకూడ ఎప్పుడో యిజ్జాకుల జారసాల జాటిది. ఏమెంటుగాని కాంక్రీటుగాని, ఇక్కుగాని దొరకని రోజులవి ప్రజలు తినడానికి తిండి కట్టుకోవడానికి బట్ట ఉంటే చాలునుకుని తృప్తిపడుతున్న కాలమది దుర్వార్తలు లేనేలేవు.అందరూ మంచివాళ్లే, చాలా మంచివాళ్ళన్నమాట!...."

"యింతకూ ఇన్పిరిగిన పెద్దమనిషి ఏమయ్యా డంటారు?" సుధ అడ్డు తగిలింది.

"....అక్కడే ఉంది నన్పిక్కు అసలదే వచ్చాం, ఇన్పిరిగిన వాడే మయిందీ ఆ ఖర్మగాని తెలీకూడదు... నీ ముఖం చూస్తుంటే యిది కూడా నచ్చినట్టులేదు ....యిది విను తప్పకుండ నచ్చుతుంది శేఖర్ అమెరికా వెళ్ళి వచ్చాడు. శైలజను ప్రేమించాడు వెళ్ళికూడ చేసుకున్నాడు ఆమె లి ఏ పాసయింది మరి శేఖరుకూడ ఆమెకాకు ఖండం వెళ్ళివచ్చాడు".

"ఆ మెరికా వెళ్ళిరావటమంటే! సుధ తన సందేహాన్ని వెలుబుచ్చింది రామారావుకు విమ గనిపించినా ఆమెకు కలిగిన సందేహం సమాధానమయినకనే మని

"మూరుతి"

ఫారిన్ రిటర్నుడు శేఖర్ కుటుంబం కాలాన్నాయికి వెళ్ళిపోయింది.

స్కాండ్రల్, యిడియట్, బ్రూట్, డల్ పెడెస్టిమ్, తేరి లెస్ బ్రేవర్ యూగెబాట్, బిలీవ్ నెక్ యూ బాట్ ...."రామారావుకొంచెం ఆగాడు సుధతనతో ఏదో చెప్పదానికిప్రయత్నం చేస్తున్నదని గమనించాడు గాని అప్పటికి సమయం మించిపోయిందిమరి!

రామారావు మామగారు మేడ మెట్ల యిరవయ్యారూ, రెండేసిమెట్ల కొక అంగచొప్పున బాటుకుంటూ హడావుడిగా పైకివెళ్ళారు, కూతురేరో అల్లుడికి కోపం కలిగించే పని చేసిందనీ, అల్లుడు తెలామదా శిక్షిస్తున్నాడనీ ఆయన గాలరా పడ్డారు, కిందినించి పైకి పరుగెట్టుకుంటూ వచ్చారు,

"ఏం మమ్మా, ఏం జరిగింది, కుష్వే మన్నాన్!"

"అదికాదు నాన్నా... యింగిమ వాళ్లు ఎలా తిడతారో ఆయన చూపించాడు, అంతే!" సుధ పట్టి చెప్పలేకపోయింది, గాని ముకలాయన అంత తేలికగా నమ్మేరకంగాడు,

"నీ కోపం నాకు తెలీదుటమ్మా! అయినా కర్తవ్యలా రెచ్చగొట్టటం తప్పు కదూ. ఎంతయినా మగవాడు.... ఆ మాత్రం కోపం రాకుండా ఉంటుందా. నువ్వేకొందిం పర్దుకుపోవాలిమరి?" అని ముసలాయననిమిష్కాయింపాడు,

ఆనలేం జరిగిందని ఆయోమయంగా అడిగాడు రామారావు అర్థాంగి అయిన సుధను ఆమె ఓపికగా వివరించింది రామారావు తిక్కమొహం చేశాడు, సుధ నవ్వింది.

"అబ్బ ఎంత తెల్లగాఉంది! ఎంత చల్లగా ఉంది!"అన్నాడు రామారావు,

"సమీట!"

"తెల్లగా ఉన్నది సుధ తల్లగా ఉన్నది, వెన్నెలతో కలిసినవెన్నెల"

"కావుంది మీ శ్లేషాలాపం"

"బాగా జ్ఞాపకం చేశావు, కాబోతే ఉత్తరం రాసినచేయాలి,

"ఏదయినా కథరాసి పంపమనాలా!"

"ఇన్పట్! నేనుచెప్పిన అయిడియాలే నీ కథకు పనికి రావనీ ఉద్దేశం,

"పనికి రావనిలాదు, పొంకులు

(మిగతా 4వ పేజీలో)

వార్ధక్యమందలిశారీరక పరిణామములు

వార్ధక్యమనునదిజీవితకాలమునచివరిదశ ఈ దశనమీపించిన ప్రతిమనిషిలో కొన్ని శారీరకమైన మార్పులు సంభవించును. అట్టి మార్పులను రెండు తెరగులుగా విభజించిన మొదటిది బాహ్యములను, రెండవది అంతరంగికములు బహా కొన్ని మార్పులు కన్పించుతునే యుండును. ఆ చిహ్నాముల నెవ్వడును గుర్తింతకపోడు ఆ బాహ్యచిహ్నములు వ్యక్తి వార్ధక్యమును ప్రపంచమునకు చాటిచెప్పును మంచి సౌందర్యమును గలిగించు మెవూతలు గూడ ఆ వార్ధక్య చిహ్నములను మరుగుపరుచలేవు. శరీరమునందలి యితరావయవములను కంటె ముఖమే వ్యక్తి వయసును స్పష్టముగా సూచించును. పలువరుసయూడిపోవుట చేతను. అరగిపోవుటచేతను. దవుడ చిన్నదగును. గడుసుకూడ వంగిపోవును అందుచే ముఖమునందలిపై భాగముకంటె క్రింది భాగమే ముఖ్యమాంస గ్రంథుల శిఖరములు మందుచు బాధకలిగించును.

తర్వాత సంభవించు ఘోరమైన మార్పులలో ముఖ్యమైనది చర్మము శరీరముయొక్కపై చర్మము దళసరిగా నుండునది క్రమేణ పలుచబడుటయే గాక మెత్తబడి బిగిలేకుండ తయారగును. దీనికంతటికి కారణము వయస్సు ముదురుటయే చర్మము ముడతలు పడుటచే చూచువారికు వార్ధక్యములో ఉన్నవారు ఆకర్షణీయమైన స్థితిలో కనబడరు ఇంకా ఈ వయస్సులోనున్న వారి శరీరము పైభాగమున నల్లని మచ్చలు లేదా తెల్లని మచ్చలు లేదా తెల్లని పొలుసువంటి మచ్చలు తరుచుగా మనకు కనబడును. ఈ మచ్చలే చర్మ "కేన్సర్"కు చిహ్నములని చెప్పవచ్చును. కాని చాలా వరకు చర్మ "కేన్సర్" ఎవ్వరిలోను కాదు. శరీరముపై అయ్యదుపుట్టుమచ్చలు, పులివిరిశాయలు, చెమటశాయలు. మొటిశాయలు మరియు యింకను నిశరమైన చర్మ కళంకమైన చిహ్నములు తరుచుగా వయస్సు ముదిరిన కొద్ది ఎక్కువగును వార్ధక్య బాహ్య చిహ్నా సూచకములుగా తలపై వెంట్రుకలు పలుచబడుటచేతల బట్టతలగా మారును. ప్రత్యేకముగా పురుషుల విషయములోనే జరుగును బూడిదవర్ణముగానున్న వెంట్రుకలరంగు ఒకేసారి తల్లగానగును,లేదా పీత వర్ణ రూపమును చాలును. అయినప్పటికి ముక్కు, చెవి పైభాగముల యందున్న వెంట్రుకలు నిలబడుచుకొని కరుకుగా నుండును. కను రెప్పలపై నున్న వెంట్రుకలు సాధారణముగా కరకుగాను, నరసత లేనివిగా నుండును అయినప్పటికి తల వెంట్రుకలపలెగాక వాటి రంగులో మాత్రము ఎట్టిమార్పు రాదు. పాదములకును చేతులకును గల గోళ్ళు మిక్కిలి దళసరియై పెళుసైనవిగా నుండును మోచేతులు, మోకాళ్ళు మెత్తగాను ఆకర్షణలేకుండ కనిపించును. తలఅంగా ఈ వయస్సులో పాదములు కొంచము పొడవుగా పెరుగుటకు గల కారణములు చేతులు ముఖ్యముగా ఆకారమునుమించి అందవిహారమైన పొర రక్షలు తొడుగుటయనియే చెప్పవచ్చును భుజస్కంధములు పెరుగుదల నిలచిపోయిన కారణముగా మానవుడు పొడవుతగ్గి చూచుటకు చిన్నగా కనబడును. స్త్రీ, పురుషు

(మిగతా 4వ పేజీలో)

అమెరికా దేశం, ప్రజలు

అమెరికా-అడవులు, ఎడారులు పీఠ భూములు, కొండలు సారవంతమైన పంట భూములూ గల సువిశాల దేశం. దేశంలో హెచ్చుభాగం సమశీతోష్ణ స్థితి ఉంటుంది. అలాస్కా ఇటుఉత్తరాన అలాస్కాపంటి అతిశీతల అర్కిటిక్ ప్రదేశాలూ, అటు గడ్డిదాన హవాయి ఫ్లారిడా, టెక్సాస్ వంటి ఉష్ణమండల ప్రదేశాలూ ఉన్నవి. అమెరికా ప్రధాన భూభాగం అటు తూర్పున అట్లాంటిక్ మహాసముద్రం నుండి ఇటు పశ్చిమాన పసిఫిక్ మహాసముద్రం వరకూ. అటు ఉత్తరాన కెనడా మొదలు ఇటుదక్షిణాన మెక్సికో, మెక్సికో సింధుశాఖల పర్యంతం విస్తరించి ఉన్నది

ఒక తీరంనుంచి మరొక తీరానికి మధ్య 3, 000 మైళ్ల దూరం ఉంటుంది. అంటే ఒక రైలుబండి గంటకు 60 మైళ్ళ వేగంతో పరుగిడితే అమెరికాలో ఒక అంచు నుంచి మరొక అంచుకు వెళ్ళటానికి 48 గంటలు (రెండు రోజులు) పడుతుంది. తూర్పు సరిహద్దున అట్లాంటిక్ తీరంనుంచి బయలుదేరిన ఈ రైలుబండి, పశ్చిమ పసిఫిక్ తీరానికి చేరేలోపుగా. మొదట అపలేషియన్ పర్వతాలెక్కి, తగ్గుతూ మధ్యమైన మధ్యమైదానంగుండా పయనిస్తున్నంత సేపుఇరువైపులా పన్యశ్యామలమైన సుక్షేత్రాలను తిలకించవచ్చును. ఇంకా పడమరగా పాయనొద్దే రాకీ పర్వతాలు ఎదురౌతవి. వాటిని చీల్చుకొంటూ పోతుంది. రాకీ పర్వతాలు అమెరికా "ఖండానికి వెన్నెముక వంటివి" అని పేరు. రాకీలను దాటిన రైలుబండి సీరభూముల గుండా పయనించి మంచుమయమైన తిరపుకొండి లెగ ప్రాంతి చివరకి పసిఫిక్ తీరంలో చేరుతుంది.

కొత్తగా యూనియన్‌లో చేరిన అలాస్కా, హవాయిలతో కలుపుకొని అమెరికా దేశ వైశాల్యం 36,15,222 చదరపు మైళ్లు ఇందులో ఒకఅలాస్కా రాష్ట్రం విస్తీర్ణమే అరవై వంతు ఉంటుంది. దాని తరువాత టెక్సాస్ విశాలమైన రాష్ట్రం: దీని విస్తీర్ణం మొత్తం దేశపు వైశాల్యంలో పదమూడవ వంతు ఉంటుంది. ఒక్క టెక్సాస్ రాష్ట్రమే ఫ్రాన్సుకంటే విస్తీర్ణంలో పెద్దది. అలాస్కాదానికి రెండు రెట్లు ఉంటుంది.

దేశంలో అనేక పెద్ద నదులు ఉన్నవి. నదులన్నిటిలోకి మిసి సిపీ పెద్దది. ఇది ఉత్తరాన మిన్నెసోటా రాష్ట్రంలో పుట్టి దక్షిణాన మెక్సికో సింధుశాఖ వరకు ప్రవహిస్తుంది. ఇది 2, 470 మైళ్ళ దూరం ప్రవహించి న్యూ ఆర్లియన్సు నగరం సమీపానికి చేరి పరిణ దీనిలో నీరు అయిపోతుంది. మిసిసిపీకి రెండు ఉపనదులు ఉన్నవి. ఒకటి ఉపైడోనదీ, ఇదిఅపలేషియన్ పర్వతాలలో పుట్టి పడమటి దిశగా ప్రవహించి వచ్చి కలుస్తుంది. రెండవది మిస్సోరీ నది. ఇది ఉత్తరాన రాకీ పర్వతాలలో పుట్టి దక్షిణంగా ప్రవహించి మిస్సోరీ రాష్ట్రంలో సెంట్ లూయీ వద్ద మిసిసిపీలో కలుస్తుంది.

మరొక ముఖ్యమైన నది హడ్సన్. ఇది న్యూయార్కు నగర సమీపాన అట్లాంటిక్ మహా సముద్రంలో చేరుతుంది ఇంకొక పెద్దనది పొటోమాక్. ఇది రాజధాని వాషింగ్టన్ నగరం ప్రక్కనుంచి పోతుంది. యూకాన్ నది అలాస్కా రాష్ట్రంలో ప్రధానమైనది. ఇది 1,800 మైళ్ళు దూరం ప్రవహిస్తుంది. కొలంబియా నది పశ్చిమకెనడాలో పుట్టి రాకీ పర్వతాలను పడమటి దిశగా చీల్చి పసిఫిక్ మహాసముద్రంలో కలిసిపోతుంది. రియో గ్రాండ్ నది 1,980 మైళ్ళ దూరం ప్రవహిస్తుంది. ఇది కొంత దూరం అమెరికా మెక్సికోల మధ్య సరిహద్దుగా ఉన్నది. ఒహియో నది కలోరాడో రాష్ట్రంలో రాకీ పర్వతాలలో, పుట్టి నైఋతిదిశగా ప్రవహించి కాలిఫోర్నియా సింధుశాఖలో కలుస్తుంది. ఈ నది 217 మైళ్ళ పొడవున కొండలను తొలుచుకొంటూ పోతుంది.

గ్రాండ్ కాన్యన్‌లోయ జనాభా:

అమెరికాలో జనాభా పెరుగుదల ఇప్పుడు పశ్చిమ తీర ప్రాంతాలలో హెచ్చుగా కనబడుతుంది. జనాభాను బట్టి పెద్ద రాష్ట్రాలలో పశ్చిమాన ఉన్న కాలిఫోర్నియా రెండవది. 1940 సంవత్సరం నుంచి పసిఫిక్ కోస్తా రాష్ట్రాలలో సగటున 49 శాతం చొప్పున జనాభా పెరుగుతూ వస్తున్నది. అరిజోనా రాష్ట్రంలో ఈ పెరుగుదల 50 శాతం ఉండగా నెవాడా రాష్ట్రంలో 45 శాతం. పశ్చిమ ప్రాంతాన ఒక్క ఫ్లారిడా రాష్ట్రంలో మాత్రం జనాభా పెరుగుదల 1940 నుంచి 46 శాతమే ఉన్నది

అమెరికా దేశం మొత్తానికి జనాభా పెరుగుదల 1940 నుంచి-మధ్య అట్లాంటిక్ రాష్ట్రాలు, న్యూ ఇంగ్లండు సహా ఉత్తరాది రాష్ట్రాలలో 10 శాతం, ఉత్తర మధ్య రాష్ట్రాలలో 9 శాతం, దక్షిణాది రాష్ట్రాలలో 18 శాతం, రాకీ పర్వత ప్రాంతం, పసిఫిక్ తీర రాష్ట్రాలలో సహా పశ్చిమ ప్రాంతంలో 36 శాతం ఉన్నది.

అమెరికాలో ప్రతి పదేళ్ళకొకసారి జనాభా లెక్కలు తయారుచేస్తారు. 1790లో మొట్ట మొదటిసారి జనాభా లెక్కల సేకరణ జరిగింది. దాని ప్రాయంలో ఉన్న అమెరికా జనాభా 40. 00, 000. 1790 నుంచి 1850 వరకు ప్రతి పదేళ్ళకూ మూడో వంతు చొప్పున పెరుగుతూ వచ్చింది. 1860 నుంచి 1940 వరకు జనాభా పెరుగుదల కొంతమందగించింది. తిరిగి 1950 నుంచి ఈ పెరుగుదల బాగా హెచ్చింది. 1940-1950 కాలంలో జనాభా 14 శాతం పెరిగింది. 1940 జనాభాకంటే 1950 జనాభా 1, 90, 28, 000 హెచ్చింది, 1959లో జనాభా 17, 80, 00, 000 అంటే పైగా ఉన్నది బాగా హవాయ్‌కి రాష్ట్ర ప్రతి పత్తి అభించటంతో ఈ సంఖ్యకు మరొక 6, 00, 000 కలిసింది.

అమెరికా జనాభా పెరుగుదలకు ప్రపంచంలో వి అన్ని దేశాలనుంచి ప్రజల వలస కాలంవరకు దోహదం అయింది. 1820 నుంచి 1958 వరకు విదేశాలనుంచి 4, 18, 14, 000 మంది ప్రజలు వచ్చి అమెరికాలో స్థిరపడ్డారు. వీరిలో ఐరోపా దేశాలనుంచి 3, 48, 16, 000 మంది, ఆసియా దేశాల నుంచి 10, 50, 000 మంది, కెనడా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలనుంచి 55, 46, 000 మంది, ఆఫ్రికానుంచి 4, 36, 000 మంది; ఆస్ట్రేలియా న్యూజిలాండుల నుంచి 76, 000 మంది పసిఫిక్ దీవుల నుంచి 20 700 మంది; తదితర ప్రాంతాలనుంచి 2. 16, 000 మంది వచ్చారు.

అనేక దేశాల ప్రజలకు అవాసమై అమెరికా "కలగూరగంప" అని పేరు తెచ్చుకున్నది. అమెరికా చరిత్రలో తొలివలస దారులు ఇంగ్లండు నుంచి వచ్చారు. అయితే అనెనుపెంటనే ఇతర దేశాలనుంచి కూడా బృందాలు, బృందాలుగా అనేక మంది రావటం మొదలు పెట్టారు. 19వ శతాబ్దం మధ్యంలో ఈ వలసలు బాగా హెచ్చి వచ్చి వీరంతా అవతిశాలంలో ఈ క్రొత్త ప్రాంతాలకు అలవాటు పడి అమెరికన్ పౌరులైపోయారు.

ఆఫ్రికన్ జాతుల ప్రజలు మొదట బానిసలుగా అమెరికాకు కొని తాబడి వారు. శ్వేతేతర అమెరికన్ జనాభాలో వీరు 10 శాతం ఉన్నారు. ఆదిమ ఇండియన్ జాతులవారు 5, 00,000 మంది దాకా ఉంటారు. హవాయి జనాభాలో 15 శాతం వరకు పొలినీసియన్ జాతుల ప్రజలున్నారు. వీరికి ఇతర జాతుల వారికి మధ్య వివాహ సంబంధాలేర్పడినవి ఇట్లా అంతర్వర్ణ సంబంధాలేర్పడి కలిసికొన్న వారిలో జపానీయులు మూడవ వంతుకు పైగా ఉంటారు మరొక మూడవ వంతు కొరేపియన్ ప్రజలు. మిగతా వారిలో ముఖ్యంగా ఫిలిప్పీన్సు దేశీయులు ముఖ్యులు

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అమెరికాలో జనాభా పెరుగుదల బాగా హెచ్చింది. 1941లో 2, 00,000 మంది జన్మించగా 1948 లో దాదాపు 48, 00,000 మంది పుట్టారు. ఈ నాడు అమెరికాలో సగటున ఒక్కొక్క కుటుంబంలో 3.16 మంది చొప్పున ఉన్నారు. జనాభాలో ఎవరంటి వారు వేరుగా నివసించే కుటుంబాల సంఖ్య పెరుగుతున్నది ఇందువల్ల కుటుంబాల సంఖ్య పెరుగుతూ కుటుంబంలో పిల్లల సంఖ్య తగుతున్నది. 1940లో 3. 50,00,000 మంది ఉండగా 1959 నాటికి ఈ సంఖ్య 5, 00,00,000 వరకు పెరిగింది.

అమెరికన్ ప్రజలలో హెచ్చు మంది పట్టణాలలో నగరాలలో నివసిస్తున్నారు దేశ జనాభాలో గ్రామీణ ప్రజల సంఖ్య మూడవవంతు కంటే మించి ఉండదు. అమెరికాలో కెల్ల పెద్ద నగరం న్యూయార్కు. ఉత్తర అట్లాంటిక్ కోస్తాలో ఉన్నా ఈ మహా నగరంలో 80, 00,000కు పైగా ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. ప్రపంచంలో పెద్ద నగరాలలో న్యూ యార్కు మూడవది. దీని తరువాత షికాగో నగరం అమెరికాలో పెద్దది. మధ్య పశ్చిమాన మిషిగన్ సరస్సుకు ఒక కోనను ఉన్న ఈ నగరంలో 80, 00,000కు పైగా జనాభా ఉన్నది. చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన నగరం ఫిలడెల్ఫియా. తూర్పు ప్రాంతాన పెన్సిల్వేనియా రాష్ట్రంలో వెలసి ఉన్న ఈ నగరంలోనే అమెరికా స్వాతంత్ర్య ప్రకటన మీద సాయకులు సంతకాలు చేశారు. ఈ నగరంలో అమెరికా దేశరాజ్యాంగ చట్టం రూపొందింది. వీని జనాభా 20, 00,000కు పైగా ఉంటుంది. పెద్ద నగరాలలో పాల్గవది లాస్ ఏంజెలెస్. ఇది పశ్చిమ కోస్తా నగరం. దీనిజనాభా కూడా 20, 00,000కు పైగా ఉంటుంది ప్రఖ్యాత హాలీవుడ్ చలన చిత్రసీమ కూడా ఇందులో చేరి ఉన్నది. పొటోమాక్ తీరాన ఉన్న వాషింగ్టన్ నగరం తొమ్మిదవ స్థానం ఆక్రమిస్తున్నది. దీని జనాభా 8, 00,000కు పైబడి ఉంటుంది. వాషింగ్టన్ దేశ రాజధాని కోసమని ప్రత్యేకంగా నిర్మించిన మొట్ట మొదటి నగరం. ఇది కొలంబియా జిల్లాలో ఉన్నది. 1800వ సంవత్సరంలో పునాది వేసిన దాని ప్రపంచ పటంకు నకు కేంద్రమై, సుందరమహానగరంగా రూపొందింది.

ఎరుబలహీనత
లిగియున్నారా?

బలము ఉత్సాహము యౌవన ము పొందు టకు గానీ, పురుష పరంబంధ రహస్య బలహీనతకు వ్యాధుల నివారణకొరకు గానీ మీరు స్వయంగా వెంటనే డా॥ రాజ్‌పుత్ (గవర్నమెంట్ రిజిస్టర్డ్)గారిని వేళలు ఉదయం నుంచి రాత్రి 8వరకు సంప్రదించండి

జగజీత్ డిస్పెన్సరీ
న్యూ అగాపురా రోడ్,
బాంబల్లి హైదరాబాద్.

జూపిటర్

రోలింగ్ షట్టర్స్ అండ్
ఇంజనీరింగ్ వర్క్స్
178 బజార్ హైదరాబాద్
ఫ్యాక్టరీ 5-28 వనస్థలిపురం
ఫోన్లు 85942, 88779

అనామిక

(శీర్షిక పేజీ తరువాయి)

డాక్టరు మాత్రమే తన కిప్పుడు కావలసింది తనముఖభావం ఎంతమందికిష్టమౌతుందో గూడా ఊహించ దలచుకోలేదు. గూడాను. కాలంఅలా దొర్లిపోయింది.

ఆ పూట రామకృష్ణ హోట్లో ధర్మామీటరు పెట్టి పైకిమాస్తూంది అనూ.

"ఏం సిస్టర్ ఊరోజు నీముఖంలో నవ్వు లేదు. ఎందుకదోలా వున్నావ్" రామకృష్ణ ధర్మామీటరుతీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు.

"ఏంలేదు బాగానే వున్నాను" మెల్లగా నవ్వింది అనూ. ఆ నవ్వులో ఎన్నో లోతులు.

"సిస్టర్ నీపేరు చెప్పవూ"

"అనూ చిరాకులో అటుయిటూ చూస్తూ "మిస్టరీ ఏమిటీ నీచనువు. నేను వెంటనేవెళ్ళిపోవాలి.ధర్మామీటరు నోట్లో పెట్టుకోండి "అని స్వయంగా తానే అతని నోట్లోకుక్కింది.

రామకృష్ణ చూపు ప్రక్కనున్న టెబ్లు మీద కెళ్ళింది. ఒక్కటి రెండు రోజుల క్రితమే భార్యే అవతలి బెడ్ మీది దుప్పట్లో కూరుకు పోయిన బిరారి మూర్ఖులు మాత్రం వినిపిస్తున్నాయి.

అతడు మళ్ళీ అన్నాడు.

"సిస్టర్ నీ పేరు అనూగదూ నేనా పేరుతోనే పిలుస్తాను"

"నాపేరు ఏదైతే నీకేంపన్ను సిస్టర్ అనే పిలువు" అని ధర్మామీటరు లాక్కుని జ్వరతీవ్రతను రాయకుండానే గబగబా వెళ్ళిపోయింది.

రామకృష్ణ హృదయం కకుక్కు మంది కొంచెము సేపటివరకు తేరుకోలేక పోయాడు. అనూ మనసులో ఇలాంటి పిలుపు స్వభావం ఉందనుకోలేదు. ఆమె కనిపించని గంట అతనికోసం దినంలా ఎందుకుకోసేది? అనూ ప్రతి నిముషం బెడ్ నుంచి బెడ్‌కు తిరుగుతూనే వుండేది అందిలా తనకోసమే అనుకునేవాడు రామకృష్ణ.

నరోజ మందలించిన బాటినుంచి అనూ మనసారానవ్వటమే మానుకుంది ఆమె ముఖంలోని మార్పును కనిపెట్టిన కొందరి శాశ్వత రోగుల ముఖాలు గూడా ముడుచుకుపోయినై.

రాత్రి పన్నెండుగంటలైంది మూడు పాళ్ళ జీవకోటి కున్నుమూసుకుంది. అవాసనికత రాజ్యంచేస్తోంది. వాస్తికత్వం చీకటి పోర్లల్లో నిల్చొని అనాయికలోకాన్ని కర్కశంగా చూస్తుంది.

అదేగది అందులో రెండే రెండు ప్రాణులు నిజీవంతో తన్నుకుంటున్నాయి. అంతర్యాలకు-ఆదర్శాలకు, రాగాలు రాగాలకు—రాగద్వేషాలకు మధ్య పోరాటం సాగుతుంది, మంచి-చెడు ఏదీ తేల్చలేక సృష్టి రహస్యం ముసుగు కప్పుకొని తలవాలుకుంది రాగ ద్రవంతికి ఉత్పత్తి ఎక్కడ? ఉపసంహారం ఎక్కడ అనే మీమాంసకు సమాధానంలేదు ఆర్థనుకు.-అందానికి ఏమిటిసంబంధం? ఈ బంధాన బంధాలకు పాప పుణ్యాలకు సాధారణ మానవుడు ఎంతవరకు కారకుడు.

"ఇదంతా వట్టి భ్రమ"

అది స్థిరమైనది, అనూకతం ఖంగున మ్రోగుతుంది,

"కాదు బాబెప్పుడు భ్రమగాదు"

అది రామకృష్ణలోంగురుకంఠం,

"భావనే భ్రమ అయితే భవిష్యత్తుకు మార్గమేలేదు సిస్టర్ నీకొక యువతిని నేను యువకుడను ఆ క్షణం వరకు నాలో లేనిది నామాటల్లో పేర్కొనే నీ మాటల్లో భ్రమ అప్పుడెలా పుట్టుకొచ్చింది, నాకున్న అందం మరే పురుషుడికీలేదా? నీ లాంటి సౌందర్యవతిని నేనెక్కడా ఎప్పుడూ చూడనే లేదంటావా? నీ వాలుచూపులతో తీయని మాటలతో నీ యౌవన పరిమళంతో ఒక పరాయిమనిషిగా కట్టివేయబడ్డాను అదినాతప్పంటావా? నాటి ప్రభావం నీకేమైన ఇంకా చెప్పాల్సివస్తేకుంపటి నేం తెలుస్తుంది నిప్పులపెగ—"

"చూడండీ మీ కార్యానికి అది మొదల్లేదు. నా యౌవన విశేషాలు అస్పృష్టికరతకు తెలుసు మీ నిగ్రహాన్ని కొంతేమాత్రం నా దగ్గరలేదు. నేను మామూలువన్నుకు నేను ప్రతుకుతున్నది నేవతేయటానికి—"

"సిస్టర్. నీ చూపుల్లో నన్నెందుకు కప్పింపావు? నీమాటల్లో నన్నెందుకు పులకరింపజేశావ్?? సిస్టర్! సిస్టర్? నా కెందుకీ చిత్రవధ!" కన్నీళ్లు కట్టలు తెంచుకున్నాయి.

ఆమె పకపకా నవ్వింది

అతడిగుండెల్లో నిప్పులు కురిశాయి

"విరిగిన మొండితేల్తో దీపాల్ని వెలిగించగలమా నేనేవిషాదాన్ని పులుముకుంటే రోగుల రోగాలేం నయమవుతాయి. మనసారా నవ్వాలి. కళ్ళతో భావాల పాటలు పాడాలి. సిస్టర్ పదాన్ని సార్థకం చేయాలి. ఇంకా వినండి మేం తొడుక్కునే గౌనులు అవయవ అందాల్ని ప్రదర్శించడానికి కాదు. కుచికీ కుళ్ళతకీ అని గుర్తించాలి బాబే మీరు నిరర్థకంగా వాదిస్తున్నారు "

"నాపాదనంతా అర్థం లేనిదేనా సిస్టర్ నేనునిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమఅనే మాటమీద వ్యాఖ్యానించడం లేదు నేను సరే అనిపిస్తుంది నిన్ను ప్రేమించాను గాబట్టి నీవుతిరిగి వచ్చి బాధా కోలుకున్నాను గాదు. నామాట నమ్ము సిస్టర్"

"చూడం మీరు నాకొక పేషెంటు మాత్రమే మీ చంచలత్వానికి నన్ను ఎలుగావాడుకోకండి నన్నేగాదుఎప్పుడు లాంటి స్థితిల్లోనైనా నర్సులకుతోబుట్టువులుగా భావించి ప్రేమించాలనేది తెలుసుకోండి.

"నాపాదనంతా అర్థంలేనిదేనా సిస్టర్. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమకు అనేమాట మీద వ్యాఖ్యానించడంలేదు నేను నీవే అనిపిస్తుంది నిన్ను ప్రేమించాను గాబట్టి నీవు తిరిగి వచ్చి బాధా కోలుకున్నానుగాదు నామాట నమ్ము సిస్టర్"

"చూడండి మీరు నాకొక పేషెంటు మాత్రమే మీ చంచలత్వానికి నన్ను వీలుగా వాడకోకండి. నన్నేగాదు. ఎప్పుడు లాంటి స్థితిల్లోనైనా నా నర్సులను తోబుట్టువులుగా భావించి ప్రేమించాలనేది తెలుసుకోండి-"

అనూ కళ్ళనుండి జలజలా కన్నీటి పువ్వులు జారిపడుతున్నాయి.

"సిస్టర్ ఏడుస్తున్నావా? అనూ ఏడుస్తున్నావా?" ఆతని కంఠం పాసు భూతితో కుంచించుక పోయింది.

"లేదు రామకృష్ణా లేదు. దీన్ని శోకం అనరు. అనుకూలత మాధుర్యం, ఈ కన్నీళ్ళు నీళ్ళు కావు. చిన్నవాటి అమ్మపాలు రక్తంగా మారక అలాగే నిలిచి ఇప్పుడిలా బయటి కొస్తున్నాయి."

"సిస్టర్ మీమాటలేం అర్థంగావటం లేదు.

"అర్థంగావు ఎప్పుడూ అర్థంగావు. అసలు నేనింకా మీకు అర్థంగాలేదు ఈ ఫోటో చూడండి." అని వణుకుతున్న చేతులతో అతనికో ఫోటో అందించింది.

దానిలో ఒక కాబుడూ, కాలిక మాత్రం వున్నారు.

"ఆ ఫోటోతో పెద్దవాళ్ళను పోల్చగలరా ?" అడిగింది సిస్టర్ రామకృష్ణ వీలుకాదన్నట్లు తలూపాడు.

"అక్కడే నా అన్న రహస్యం వుంది నాకన్ని రాశులు భూత భవిష్యత్తులన్నీ అక్కడే ముడివేయబడి వున్నాయి. ముందు నా కథ వినండి.-" అని అనూ తన కథ చెప్పసాగింది.

నన్ను కన్నవారి పూరూ పేరూ నాకు జ్ఞాపకంలేవు. చెన్నై నగరంలో తప్పిపోయినట్లు మాత్రం గుర్తుంది కన్న బిడ్డకన్నా ఎక్కువగా ప్రేమించి పెంచాడు నన్ను పరోజ తండ్రి. ప్రజా సేవ మీద కారికున్న అభిమానం కొద్దిమా యింటికి నర్సింగ్ ట్రైనింగ్ యిప్పిస్తున్నారు. నా ఆటా పాటా యౌవన లాస్యంమాసే భాగ్యం నాకు కావలసిన వాళ్ళకు కలుగలేదు. కాని ఇప్పుడు నా కళ్ళముందు ఏదో ఒక ఆశజ్యోతి అస్పష్టంగా వెలుగుతోంది దాంతో మా అమ్మా నాన్నను కలుసుకోగలనన్న నమ్మకం కుదిరింది. అది అలా వుండనీయండి

మీరు నన్ను ప్రేమించా మంటున్నారు. ఆ విషయమేలోకం చెప్పుకుంటుంది ఎందుకో ఎగతాళి చేసింది చేస్తుంది మనిద్దరికీ ప్రణయం అంటగట్టింది దానికి తప్పులేదు ఈ అర్థరాత్రి నన్నువొంటరిగా కలుసుకున్నారంటే మీఆంతర్యం గురించి వేరే చెప్పనక్కర లేదు. కాని, కాని, నేను 'అనామ'ను నరోజ తండ్రి పరు సరిపోయే పేరు పెట్టారు"

ఆమె కంఠంలో బలం తీడించింది చెక్కిళ్ళమీద కన్నీళ్ళు నృత్యం చేసున్నాయి. పాలభాగం మీది చిరు చెమట్లలో ముంగరులు హత్తుకుపోయినై.

"నేను పాపిని ఆ ఫోటోలో వున్న ఆడ పాపను నేను. నా పక్కన వున్నది మా అన్నయ్య-"

అనూ అల్లాగే చెక్కి చెక్కి ఏడుస్తూ కిటికీ నుంచి అవతలకి చూస్తూ అంటుంది.

"మొట మొదటి సారిగా నిన్ను చూసిన మరుక్షణం నుంచీ నా కళ్ళని మంచం చుట్టూ పచార్లు చేయాల్సాయి. నామనసులోని అసలు సంగతం మీకు చెప్పాలని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను. చెప్పలేక పోయాను ఇంతకూ ఒక నిరుప భావం నాకింకా వర్తించలేదు ఆ భావనే నన్ను రేయింబవళ్లు వెంటాడింది. శాంతి లేకుండా చేసింది మీరు కోలుకోవడమే నా ఆశయంగా పెట్టుకున్నాను."

మనిషిని కోలిక మనుషులుంటారట

వైధానిక

మాట్లాడే కళ్ళు

ముసలమ్మ అనిపించింది నాకు.

ఇంతకీ ఈ ముసలమ్మ ఎవరు? ఆ పిల్లల తల్లా? అబ్బే. కాదు. ఇంత వయస్సున్న ముసలమ్మలకి అంతా చిన్నపిల్లా ఎలాఉంటుంది? ఏదైనా బంధువా? వాళ్ళ కామ్మా? ఏమో! కావచ్చు. ముసలమ్మని గురించి ఆలోచించడం మానేశాను.

ఆ యువతి ఎంత అందంగా ఉంది! తెల్లటి మెడలో రవ్వల నెక్లెస్ ధగధగలాడుతోంది. నల్లటి కురులు గాలికి మెల్లగా కదుల్తున్నాయి. చేతిలో ఉన్న ఆబాగ్‌లో ఏముందిఉంటుంది?డబ్బులు: టికెట్లు; ఒక చిన్న రుమాలు; ప్రేమ పత్రాలేమీ ఉండవులే. ముసలమ్మలు రోజుకు పాలుగుసార్లు పరీక్ష చేస్తారు.

బహుశా ఈ అమ్మాయి వెళ్ళయిపోయిందేమో. ఆమె వేలికి ఉంగరం ఉంది. ఏదో పరదాగా చేయించుకుని ఉండవచ్చు. తెల్లటి నవ్వటి పొడుగాటి ఆమె వేళ్ళ మధ్య ఆ ఉంగరం మిలమిలా మెరిసిపోతోంది.

కొంతసేపు ఆ యువతినిగురించి ఆలోచించి సూట్ కేస్‌లోనుంచి పిక్నిక్ తీసి చూడసాగాను. ముసలమ్మ కునికి పాట్లు పడుతోంది.

పిక్నిక్ పేజీలు తిరగవేస్తున్నాను. ఆ చిన్నపిల్ల నావైపు ఆశగా చూస్తోంది. "నేనూ బొమ్మలు చూస్తాను" అంటున్నాయి ఆ కళ్ళు. ఆ పిల్లని దగ్గరకు పిలిచాను. ముందు కొంచెం వెనుకాడింది తర్వాత మాట్లాడకుండా వచ్చి ప్రక్కనే నిలబడింది. కొంచెం చోటుచేసి, ప్రక్కనే కూర్చోబెట్టుకున్నాను కొంతసేపు ఎవ్వరూ మాట్లాడకుండా బొమ్మలు చూస్తూ కూర్చున్నాము. ఆ తర్వాత మెల్లమెల్లగా మాటలు ప్రారంభించాము.

నేను పాలుగోతరగతి చదువుతున్నాను. నేను ప్రతివారం ఈ పత్రికలో బొమ్మలు చూస్తుంటాను. పిల్లల పేజీలో ఒకసారి నేను వేసిన బొమ్మ కూడా పడింది నేను చాలా బొమ్మలు చింపి దాచుకున్నాను " ఒక బొమ్మ వైపు చూస్తూ అంది ఆ పిల్ల బహుశా ఆ పాపురాల బొమ్మ చించుకోవాలి అన్నట్టుంది ఆ పిల్లకి చాలా పేపు పిక్నిక్ గురించి మాట్లాడి. ఆ తరువాత పన్ను అడగడం ప్రారంభించింది. "మీరెక్కడికి వెళ్తున్నారు? ఎక్కడ ఎక్కారు? ఢిల్లీలో మా అన్నయ్య చంద్రమోహన్‌ని ఎరుగుదురా? మా అన్నయ్య జ్ఞాపకార్థ చదువుతున్నాడు."

ఆ చిన్నపిల్ల ఈ విధంగా ముద్దు ముద్దుగా మాటలు చెప్తోంది. ముసలమ్మ కళ్ళు తెరిచింది. కాస్సేపుచూచి, ఆ పిల్లని తనదగ్గరకు పిల్చుకొంది చుమారు రెండునిమిషాల తర్వాత ఆ ముసలమ్మ వైపు చూశాను. "అబ్బాయ్! నీ వ్యవహారమేమీ బాగుండలేదు. ముందేమో పెద్దమ్మాయికి సీట్ ఇచ్చికూర్చోబెట్టావు. ఇప్పుడేమో చిన్నమ్మాయిని ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకుని కబుర్లు చెప్తున్నావు. ఈ కాలపు కుర్రాళ్ళు వేషాలన్నీ నాకు తెలుసులే బుల్లోడా" అంటున్నాయి ఆమె కళ్ళు.

ఆ తరువాత ఆమెవైపు చూడకుండా కిటికీలోనుంచి చూడటం ప్రారంభించాను. ముసలమ్మ కొంతసేపటికి అక్కడ కూర్చోవడమే దుర్భరమైపోయింది. ఆ ముసలమ్మ చూపులకి తట్టుకోలేక తరువాత స్టేషన్‌లో బండి ఆగగానే ప్రక్కన పెట్టెలోకి వెళ్ళిపోయాను.

ముసలమ్మ ఎంత పనిచేసింది! కొత్త సీట్‌లో కూర్చొని ఆలోచించడం ప్రారంభించాను. నేను యవ్వనుడినీ కావడమే ముసలమ్మ ఆగ్రహానికి, అసూయకానికి కారణం.

కాని ఆ యువతి బుద్ధిమంతురాలిలాగే ఉంది. మళ్ళీ ఆమెవైపు నా ఆలోచనల్ని మళ్ళించాను.ఆ ముసలమ్మే ప్రక్కన లేకపోతే కళ్ళతో కాకుండా నోటితోనే నాకు థాంక్స్ చెప్పుతుండేది నోటు ఇచ్చినందుకు. ఆ తరువాత కొంత సేపటికి పత్రిక అడిగి ఉండేది. పత్రిక ఇచ్చి పేజీలు మళ్ళీ థాంక్స్ చెప్పేది. ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు? అని నన్నడగమన్నట్లుగా చూసేది; ఎక్కడికి వెళ్తున్నదీ ఎందుకు వెళ్తున్నదీ. ఎప్పుడు తిరిగి వస్తేదీ అన్నీ తనే చెప్పేది; ఆ తరువాత నా వివరాలన్నీ అడిగి తెలుసుకొనేది; ఢిల్లీలోఉన్న తన స్నేహితురాలికి సందేశం పంపించేది; పన్నెండైనా పుస్తకం పంపించమని అడిగేది; ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు పడిచేది; మళ్ళీ ఈసారి అమృతసర్ వచ్చినపుడు నన్ను కలుసుకోవడి:..... తరువాత... తరువాత....

ప్రక్కపెట్టెలోనుంచి, కోమలమైన నాపేరొకటి బయటికి వచ్చింది. ఆ యెయ్యి ప్రక్కపెట్టెలో కూర్చున్న ఆ యువతిదే అవే చేళ్ళు! పొడుగాటి ఆ వేళ్ళమధ్య అదే ఉంగరం! కుశాల వరకుమాత్రమే బ్లాక్ ఉంది. నన్నంగా ఉన్న ఆ నామాపు నీకెండలో మెరిసిపోతోంది. నేను వేరే పెట్టెలో కూర్చున్నా, ఆ యువతి కూర్చున్న సీటుకి ప్రక్కనే కూర్చున్నాను. మా ఇద్దరికీ మధ్య కొయ్యగోడమాత్రం ముంది మా రెండు జోడీలు ప్రక్కప్రక్కనే ఉన్నాయి మరి ఐదు నిమిషాల తర్వాత ఆమె బయటికి వచ్చింది.

రెండో సారి ఆ యువతి మళ్ళీ చూసింది. నా చూపులు మళ్ళీ ఆమెను బంధించాయి చూపులు మరల్చుకోనేంతలో ఆమె కళ్ళు అన్నాయి " మీకు కోపం రాలేదుగదా? ఇందులో నా దోషమేమీ లేదు. మా నాన్నకి అంతా అనుమానం."

మరోసారి నావైపు చూసింది నేనూ చూశాను "అయినా మీరు మా తర్వాత అక్కడినుంచి లేచిరావడమేమిటి? మా నాన్నకునికి పాట్లు తీస్తున్నప్పుడు మనం ఒకరినొకరుచూచి చిరునవ్వు నవ్వుకునే భాగ్యంగదా. నాకు మీకు చోటిచ్చారు.-" కృతజ్ఞతలిస్తానాను." ఆమె కళ్ళు చెప్తున్నాయి.

కొంత సేపటికి, ఏమీ కష్టంలేకుండా నావైపు చూడగలిగేటట్లుగా కూర్చుంది ఆమె. ఒకరినొకరు తదేకంగా చూస్తున్నాము. "ఇప్పుడు పన్నెండెయ్యమంటారు"? మళ్ళీ మాట్లాడుతున్నాయి ఆమె కళ్ళు . "మీరు నాకు సహాయం చేసినట్లుగా కూడా. నేనూ కాలేజీలో చదువుతున్నాను; మీరూ చదువుతున్నారు. మీ సాహచర్యాన్ని పొందగలిగే స్త్రీ ఎంత అదృష్టవంతురాలు! ఎన్నో ఎన్నో విషయాలు మీకు చెప్పాలని ఉంది. కాని ఎంతసేపని ఇలా చూపులతో మాట్లాడగలమ? అసలు నా నేత్రాలు పలికే మౌనభాష మీ కర్థమౌతోందా. లేదా?"

ఆమె చెయ్యి మెల్లగా నావైపు వస్తోంది. ఆమె కళ్ళు నాతో అంటున్నాయి: "మీరు కూడా మీ చెయ్యి ఇటు జాపండి. పెద్ద దూరంలేదు. మీ స్పర్శలోనం నా శరీరం తపిస్తోంది."

నేను కూడా ఆమెవైపు నా చేతిని చాపాను. మా చేతులు రెండూ కలుసుకున్నాయి! ఆమె నావైపు చూసింది. ఆమె చెక్కిళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ఆమె నా చేతిని గట్టిగా నొక్కింది. మా ఇద్దరి వేళ్ళూ మెలివేసుకున్నాయి ఆమె నావైపు మళ్ళీ చూసింది. ఇప్పుడామే కళ్ళల్లో వెనుకటి బాధాంలేదు. "నేను అందరితోనూ ఇలా ప్రవర్తిస్తానని మీరనుకుంటున్నారేమో. జాతీయంలో పరపురుషున్ని స్పర్శించడం ఇదే మొదటిసారి. నేనెన్నడూ ఏ యువకుడినీ కన్నెత్తి చూడలేదు. మీరు చాలా అందమైనవారు ఏమాత్రం వెన